

Djordje Balasevic**"Ljubio sam snašu na salašu"**

Visit "[Ljubio sam snašu na salašu](#)" on MotoLyrics.com

E, baÅ¡i sam onomad razmislij'o od Å ega pravidu tambure, pa sam pit'o i, i Mitu, i Proku, i onog Miletu DeviÅ¡ta, birtaÅ¡a, zna li kogod, pa niko nije znao da mi kaÅ¾e. A onda mislim, na posletku, nije to baÅ¡i tako zdravo ni vaÅ¾no. Jer, evo, i ova moja tambura, i stara i bog zna kakva, i zvoni i zveÅ i, a opet svira. Pa Äžtu probati sada na njoj da vam odsviram, pa mog'o bih kas'ti da ispriovedam Å¡ta mi se jedared desilo kad sam iÅ¡ao u IÄ'oÅ¡ na vaÅ¡ar, a joÅ¡ sam deran bio. Krenem ti ja jedared u IÄ'oÅ¡, bio tamo neki vaÅ¡ar. Sad, jel' vaÅ¡ar, jel' sajam, baÅ¡i ne mogu taÅ no da se setim. Al' Å¡ta bilo da bilo, baba mi je dao neÅ¡to novaca, Å¡ta sam ja onda mogao imati, jedno osamnaest, devetnaest godina, uveliko sam se momÄ io veÄ‡ po sokacima, pa mi je baba rekao: "Na sine para, idi u IÄ'oÅ¡ i kupi kakvog lepog konja. Ne marim kakvog, sad, jel' Å¾drepca, jel' pastuva, jel' ajgira, samo kobile nemoj!" E baÅ¡i tako mi je rekao. Baba nikad nije mlogo baÅ¡i voleo kobile. Sad sam ga i ja razum'o, otkad sam odrastao.

I tako sam krenuo, pa sam hteo nekom preÄ icom, preko polja. Nisam se setio onog Å¡to kaÅ¾eu: preko preÄ e - naokolo bliÅ¾e. Ono bilo letno doba, Å¡to bi kaz'li Englezi, Summer time, when the living is easy, tu negde preobraÅ¾enije, moÅ¾e biti tako, devetnaesti, dvadeseti avgust mesec.

Sunce odskoÄ ilo, podne, a od tog druma ni traga ni glasa. Kanda da sam zalutao. Bogami, kanda da sam zalutao. A gladan i Å¾edan i umoran. JoÅ¡ mi je mati kazla: "Ponesi Å¡tagod za jelo". "Ta", reko, "mani mati, naopako, Å¡ta Äžtu nosit, tu za dva sata, Ä asom Äžtu ja". Al', vraga, baÅ¡i mi je falilo.

I vidim, neki salaÅ¡ se beli u senci oraja. Sad, jesu l' bili kokosovi oraji ili kakvi drugi, to ne mogu da se setim, al', reko', 'ajd da svratim, sad Å¡to, Å¡ta me koÅ¡ta? Valjda Äžte mi dati parÄ e 'leba i masti i malo aleve paprike odgore, pa ondak Ä aÅ¡u vode, a nad'o sam se i kakav tanak Å¡pricer, Å¡to MaÄ‘ari kaÅ¾eu "Hozsu lepes", a to na maÄ‘arskom znaÄ i "dugaÄ ak korak".

I kad sam doÅ¡ao na taj salaÅ¡, prvo Å¡to sam video, na astalu cipovka 'leba bela, vidilo se da je friÅ¾ak, onako, reÅ¡ malko. A po avlji svuda trÄ idiu piliÄži, brojleri oni Å¡to se zovu. Lepo i dan-danas vidim kako onako po avlji se muvaju levo - desno. OdÅ¡krinita vrata od puÅ¡nice. A tu... E, divota jedna! Odma' ogladnim kad se toga setim. Å unke, slanine, a znaÅ¡ koje slanine? One 'nako Å¡to ima red slanine pa red Å unke, pa red slanine pa red Å unke, pa tako jedno pet - Å¡est puta, ti redovi. Pa ondak, ondak dÅ¾igernjaÄ e, pa Å vargle, pa krvavice... A dole jedno plekano bure puno Ä varaka i droÅ¾dina. Å to bi kaz'li Japanci, ikevana, prava ikevana. NiÅ¡ta mene to nije, Å¡to bi kazl'o, onako, taklo, iako sam bio gladan k'o vrag. E, veÄ‡ neka plava snaÅ¡a Å¡to se muvala levo - desno po avlji i 'ranila veÄ‡ pomenute, one - piliÄže...

Da sam tada im'o kuÄžtu i njivu,
pet - Å¡est svinja i bar jednu kravu,

i avliju, u njoj jabuku il' Åijivu
uz'o bih tu snaÅju plavu.

Pitam: "Jel', di su ti baba i mati?"
Ona reÄ e mi ovako:
"Baba do utorka neÄte da se vrati,
a s materom Ätemo lako!"

Pa, da te ne slaÅem, za jedno frtalj sata, u vr' glave...

Ljubio sam snaÅju na salaÅju, strasno,
beÅje mirisna k'o majska ruÅa.
Rekla mi je konaÄ no, al' suviÅje kasno,
kako ima brkatog muÅa.

Tek tad videh iza plasta sena
s nekim vilama muÅa njena.
On mi reÄ e: "Jel' ti, vandrokaÅju,
puÅjÄtaj o'ma moju snaÅju!"

A pre toga, sad, jel' sekundu, jel' dve, ne znam...

Ljubio sam snaÅju na salaÅju, strasno,
beÅje mirisna k'o majska ruÅa.
Rekla mi je konaÄ no, al' suviÅje kasno,
kako ima brkatog muÅa.

Od tog doba u vasioni su se odigrale mloge neverovatne pojave. Eto, baÅj onomad sam Ä itao, ta Kohoteklova kometla, i sve te zvezde sas repom, pa ondak onaj Bermudski troug'o 'di na Ä udan naÄ in nestajadu silni avioni i brodovi. Tol'ko brodova nestalo tamo da se ja veÄt malko brinem i za Slavonski Brod da mu se Åita ne desi. Pa ondak Rusi u kosmosu, pa, ne znam, Amerikanci u kosmosu, pa Kinezi u kosmosu, pa BogiÄtiviÄt u Ko... Pa svi u kosmosu. ÄŒeudo jedno! A to sam sve kaz'o samo da bi malko ilustrovao, ovako, ta mistika i to, Åita se sve deÅjava, jer ja Åita god sam zamiÅlj'o, Åita god sam sanjao, to sve mi se ostvarilo. Sve mi se baÅj ostvarilo. Eto, onomad mi baÅj umro tetak, iz GospoÄinaca, i ostavio mi dvanaest jutara zemlje, ritske, znaÅj kakve? KaÅu navodnjavaj, ne znam, Ä'ubri, prskaj, ovo, ono, 'ibridi... Ma kakvi, znaÅj kakva je ovo zemlja? Tu kad bi dugmad posej'o opet bi neÅito viklo. Ja ti kaÅem - tu bi mog'o sejati i kikiriki, i artiÄ okle, ondak ono, ono drvo Åito crnci pravidu lebac od njega. I, Ä udo jedno, pa sve bi tu izraslo. Takva zemlja.

A u selu - dve kuÄte. Jedna baÅj na glavnom sokaku. Da ti ne kaÅem ni kako se zove sokak, ni koji je broj od kuÄte, al' kad doÄ'eÅj, odma' ÄteÅj videti. Odma', odma' se to vidi. Eej, Åjest pendÅera sas ulice, od toga Ä etiri kibicfensteri, pa onako, kad metnem muÅjkatle, a zimi kad nema nikakvog drugog cveÄta, ondak one zimske ruÅe, sitne, one Åute, Åito lepo onako miriÅju, pa divota da ljudi prolaze pa sve gledaju pa govore: "Ju Åito je lepo, ju Åito je divno!", i joÅj svaÅta govore. Kako i ne bi. Druga kuÄta mi tu, Ä elo crkve, isto na lakat, isto je lepa i puna

k'o oko, samo Å¡to je sa slamenim krovom. Al' ne mari, tu mi sad baba Å¾ivi i mati.
A salaÅ¡i, e, pitaÅ¡ kol'ki mi je. Ne bih ti mog'o kaz'ti kol'ki je. I ja sam voleo da znam pa sam
onomad zvao geometra, Ä ak iz Segedina da izmeri al' nije mogao siroma', na polak se
onesvestio. Eto. Ne moÅ¾e to odjedared. Al' evo, da uzmeÅ¡ konja ujutru, al' dobrog konja, pa
uzjaÅ¡eÅ¡ pa jaÅ¡eÅ¡, i, jaÅ¡eÅ¡ i jaÅ¡eÅ¡, do uveÄ e, znaÅ¡i, i uveÄ e i tebi i konju dosta, i
mislite, "Gdi smo i krenuli da jaÅ¡emo?" - a joÅ¡ ste na mom salaÅ¡u. Eto, tol'ki je.
U Å¡tali - Å¡est konja. Ä etir' ova, sto ih preÄ'em, sad, jel' u taljige jel' kad orem, ili tako Å¡tagoÄ'.
A dva bela, ona paradoÅ¡a, samo kad je, kad su neki sveÄ ari, jel' u zimu, tu tako oko Svetog
Jovana, kad ih upregnem u saonice, pa s praporcima, pa - divota jedna.

Krava imam petnaest komada i to simentalke, one 'olandske. ZnaÅ¡i kakve su? K'o iz opateke da su
izaÅ¡le. Da staneÅ¡ pa da gledaÅ¡, da kaÅ¾eÅ¡: "E, ove sigurno nosidu tetrapak mleko!", takve su.
A nije, nose obiÄ no mleko k'o i naÅ¡e krave, samo Å¡to su takve Ä iste, k'o sa Ä okolade, sa
onih slika, mleÄ ne Ä okolade i tako, divota jedna.

Svinja imam dvajes'-pet komada jorkÅ¡ir i dvajes'-pet komada, sad, jel', berkÅ¡ir il' bert lankaster,
ne znam, uvek tu brkam od ta dva imena. Pa imam neÅ¡to i mangurica, imam i prasica. Å½ivine?

Tol'ko Å¾ivine nisi vid'o. Da naranim polak Afrike. ZnaÅ¡i Å¡ta je: Äžuraka i moraka i pataka i
gusaka, jesam joÅ¡i Å¡tagod zaboravio - svejedno, imam svega. Pa to sam probao sas digitronom
da izbrojim kol'ko imam pa mi iskoÄ io osiguraÄ , ne moÅ¾e!! Al' vidi ovako, na primer: nekad se
probudim, pogledam kroz pendÅ¾er, pa reko': "Ju, sneg pao!", znaÅ¡i, beli se salaÅ¡i. Pa ondak
mislim, pa ne moÅ¾e biti sneg, naopako, letno doba, kakvi sneg?! A ono - jaja po salaÅ¡u! I ne
moÅ¾eÅ¡ skupiti. Unajmim mobu da skuplja jaja, pa ne moÅ¾e, dok skupim, opet polak
muÄžkovi.

Imam neÅ¡to i novaca, nije da nemam. Ne bi voleo o tom da priÄ am, kol'ko imam i gdi ih drÅ¾im.
Samo, znaÅ¡i, da ti kaÅ¾em o'ma', slabo meni vajda od svega toga Å¡to sam ti nabrojao. ZnaÅ¡i,
kad tako nekad uleto, kad opali kakva omorina, a ja se prevrÄžem levo - desno po onoj dunji, pa ne
mogu da zaspim, znaÅ¡i, pa onda izaÄ em na kong, pa sednem na basamke, pa gledam u zvezde i
mislim: "Otac mu i te zvezde, kol'ko toga ima - ne moÅ¾eÅ¡ to ni izbrojati, Ä udo jedno!" Da!
E, viÅ¾e, ondak se s mlogo tuge setim...

Ljubio sam snaÅ¡u na salaÅ¡u, strasno,
beÅ¡e mirisna k'o majska ruÅ¾a.
Rekla mi je konaÄ no, al' suviÅ¡e kasno,
za tog njenog brkatog muÅ¾a.

(Eh, da ga je tamni vek moj zacrnio, kad sam ga i video i kad je doÅ¡ao i sve... A sad, Å¡ta bilo da
bilo...)

Visit [Djordje Balasevic](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.